

Predica de la Krefeld

Traducerea predicii fratelui Branham

„Eu stau la ușă și bat” - 08.12.1957, Jeffersonville – Partea I

Sâmbătă, 3 august 1985 ora 19:30

Fr. Frank

Gândul care m-a mișcat în mod deosebit este acesta: fratele Branham n-a fost un om care doar a predicat ceva, ci el a fost un bărbat trimis de Dumnezeu. Această simplitate cu care el propovăduia Cuvântul ar trebui să copleșească pe fiecare pentru că există o astfel de profunzime în vestire. Așa cum am spus, eu am fost binecuvântat și sper că noi toți vom fi binecuvântați. Dar trebuie să fii în temă, să fii deschis înaintea Domnului, iar în interiorul tău să ții pasul cu vestirea.

Nădărdim că predica din această seară ne va mări credința, iar dacă credința este deja prezentă, atunci ea va fi mai întărită și zidită. Pentru că în zilele acestea noi toți avem nevoie de așa ceva și nu există niciunul care cumva ar duce și ar purta credința, așa, cu el. Dar credința vine din predică și pe cât de sigur auzim noi predica, pe atât de sigur vine credința în inima noastră. Apoi Dumnezeu va și confirma această credință.

(Urmează traducerea predicii fr. Branham).

Haideți să ne rugăm! Scumpe Doamne, suntem mulțumitori pentru privilegiul de a sta în prezența Ta, să privim la Tine și să Te numim Tatăl nostru. Noi ne aducem aminte de Scriptură, căci Tu ai spus să ne rugăm așa: Tatăl nostru care ești în ceruri.

Noi toți știm că suntem necurați deoarece ne-am născut în păcat și am fost născuți în lume ca mincinoși. Dar așa de mizerabili și răi cum suntem, prin sângele Fiului Tău, Domnul Isus, și prin harul nemeritat

care ne-a fost dat, noi am primit totuși privilegiul de a privi în sus și de a-Ți spune „Tată”. O, cât Ți suntem de mulțumitori pentru aceasta!

Doamne, noi Te rugăm astăzi să cercetezi inimile noastre în timp ce ne închinăm înaintea Ta, căci am venit aici cu un singur scop, ca să ne închinăm înaintea Ta și să privim la această zi măreață în care trăim, în care se pare că toate lucrurile au dat greș în afară de Unul singur care nu poate da greș, iar acesta este Isus. Căci El ne-a spus când a fost aici pe pământ, că *„cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece”*. Ce siguranță am primit noi să ne odihnim sufletele pe acest Cuvânt veșnic! Noi stăm acum înaintea acestei Cărți care ne-a fost dată, numită Biblia, scrisă prin inspirația Duhului Sfânt și care poate fi înțeleasă și descoperită prin Duhul Sfânt. Fie ca El să vină acum peste Cuvântul Său scris și să ne vorbească folosindu-se de buzele unui muritor pentru urechile muritorilor care îl ascultă și să ne dea înțelegere veșnică în inimi. Doamne, cercetează inimile noastre astfel încât să Te iubim mai mult, ajută-ne să avem o părtășie mai interioară cu Tine, astfel încât să fim aduși mai aproape de Tine.

Noi Te rugăm, o, Doamne căci astăzi sunt aici și în țară o mulțime de oameni bolnavi și nevoiași. Fie ca noi să beneficiem de ceea ce a isprăvit El pentru noi atunci când El a fost bătut. Căci este scris că El a fost rănit din cauza încălcărilor noastre și că prin rănila Lui am fost vindecați. O, lăudat să fie Domnul! *„Laudă, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale”*. Doamne ajută-ne să ne rugăm în felul acesta și fie ca toți cei care cer ceva să și primească: mântuirea sufletelor, vindecarea trupului, având parte acum de toate binecuvântările. Doamne, noi ne predăm Ție și Te rugăm ca Tu să ne vorbești, să ne ascuți și să răspunzi la rugăciuni, căci noi Te rugăm în Numele Fiului Tău Isus Hristos, Mântuitorul nostru. Amin.

Cuvântul lui Dumnezeu conține atât de multe lucruri bune încât este foarte greu să alegi un verset sau un anumit text biblic. Atunci când citesc Cuvântul, eu îmi spun, „o, asta sună atât de bine” și eu o subliniez, iar dacă eu citesc mai departe, atunci ajung la o altă temă, apoi eu mă așez câteva clipe și aștept ceea ce spune Duhul. Iar după un timp încep să citesc mai departe și apoi eu găsesc ceva ce mi se pare că

sună și mai bine, o subliniez și-mi spun că despre aceasta voi predica data viitoare când mă voi duce la adunare. Și până să mă uit în jurul meu, Biblia mea este plină de însemnări și subliniată.

Cât de bun este Dumnezeu nostru, cât de prețios este Cuvântul Său pentru sfinții Săi! Ce mare privilegiu avem astăzi în acest ceas când se pare că toate speranțele noastre sunt duse, noi totuși să găsim o temelie tare și neclintită care este Cuvântul.

Îmi este pe inimă un subiect despre care i-am spus și fratelui Neville sau cred că i-am transmis prin sora Woods, și anume că astăzi eu intenționez să vorbesc despre scrisul de mână de pe perete. Este un mesaj pe care Domnul mi l-a dat în timp ce mă întorceam cu trenul din California, iar mesajul a fost atât de pătrunzător pentru acest ceas în care eu m-am gândit dacă oamenii înțeleg că noi trăim într-un timp deosebit, cu toate lucrurile care se petrec acum. Chiar și cu acești sateliți lansați și așa mai departe. Noi cu siguranță am ajuns la sfârșit. Iar dacă oamenii sunt în starea aceasta și îi și lași în această stare fără a le aduce un mesaj ca ei să primească o nădejde, așa ceva nu merge. Mai ales dacă oamenii sunt într-o stare nesigură și devin neliniștiți și se miră de tot ce se întâmplă. Eu sunt de părere și m-am gândit că dacă mă voi întoarce duminica viitoare, voi vorbi despre tema scrisul de mână de pe perete. Apoi să vorbesc despre tema „Va fi răpită Adunarea înainte de începerea necazului?”. Și dacă toate aceste lucruri sunt atât de aproape, înseamnă că răpirea este și mai aproape decât necazul cel mare și așa mai departe, deoarece noi recunoaștem că Adunarea va fi răpită înainte de începerea necazului.

Acum doresc să citesc din Apocalipsa 3 și aici vreau să citesc ceva ce privește adunarea de astăzi. Citesc Apoc. 3:14-20: *„Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: «Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul creației lui Dumnezeu: «Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea. Pentru că zici: «Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic» și nu știi că ești vrednic de milă, nenorocit, sărac, orb și gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc, ca să te îmbogățești, și haine albe, ca să te îmbraci cu ele, și să nu ți se vadă*

rușinea goliciunii tale, și alifie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii, și să vezi. Eu mustru și disciplinez pe toți aceia, pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă, dar, și pocăiește-te! Iată, Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine”.

Acum, din versetul 20 aș vrea să iau ca titlu pentru predică **„Eu stau la ușă și bat”** și să vedem dacă Dumnezeu ne va da contextul. Tot mesajul de aici pe care l-am citit acum este exact Cuvântul pe care Hristos însuși, după învierea Sa, l-a adresat ultimei epoci a Adunării.

Noi înțelegem că au fost 7 Adunări și 7 epoci ale Adunării, iar fiecare are un înger. Iar îngerul a fost trimis pentru a aduce mesajul Adunării din epoca respectivă. Acum suntem în epoca Adunării Laodiceea și este foarte neobișnuit să vedem cât de puternic este acest Cuvânt care privește Adunarea din timpul acesta. Noi vedem cum totul este atât de căldicel și nimeni nu mai este îngrijorat. Bineînțeles sunt programe mari și cu clădiri de milioane de dolari, o adunare prosperă și are mai mulți membri decât cealaltă, iar pastorul nostru primește mai mulți bani, este mai bine plătit și noi suntem mai buni ca toți. Dar Biblia spune: *„tu ești gol, sărac, vrednic de milă, nenorocit și orb”*. Gândiți-vă la o persoană care este goală, săracă, oarbă, nenorocită și nici măcar nu știe aceasta. O, dacă ar ști că este goală, atunci ar putea face ceva, ar putea pleca de pe stradă și ar căuta să se îmbrace. Dar noi vedem că este într-o stare care nu îi permite să știe că este goală, ceea ce este îngrozitor. Totuși nu acesta este textul meu.

Isus a spus: *„Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, Eu voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine”*. Ce invitație pentru un om care trăiește în timpul acesta! Noi vedem tot ceea ce se petrece acum. Și apoi avem o invitație atât de minunată: *„Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine”*. Ce părtășie, ce privilegiu, ca Domnul să stea la ușă și să bată!

Un mare artist, un pictor, acum nu-mi aduc aminte de numele lui, dar el a pictat tabloul: Isus bătând la ușă. Voi știți că orice pictură înainte să fie expusă trebuie să treacă prin fața criticilor, care caută și găsesc toate greșelile, tot ceea ce nu corespunde. Astfel, când această

pictură a fost expusă în fața criticilor, unul dintre ei i-a spus pictorului: „aici văd un singur lucru care nu este în ordine cu acest tablou: ai uitat să pui zăvorul, mânerul”. Dar pictorul i-a răspuns: „o, nu, tu ai înțeles greșit. Căci dacă zăvorul ar fi fost pe dinafară, El ar fi putut să deschidă și să intre. Dar pentru că zăvorul este pe dinăuntru, persoana care este afară poate intra numai dacă cel aflat înăuntru îi deschide”. Și așa este. Deși Isus este plin de milă, plin de dragoste și îndurare, totuși voi sunteți aceia care ori Îl lăsați înăuntru, ori Îl țineți afară. Zăvorul este doar la tine, în interior.

De ce trebuie să bată la ușa altuia? Care ar fi motivul? El dorește să intre înăuntru, El dorește să intre înăuntru. Are ceva ce Îl mișcă să facă aceasta, ori vrea să aducă ceva, să arate ceva sau să spună ceva. Dacă cineva bate la ușă, atunci el vrea să vină înăuntru. Poate El vrea să aibă părtașie cu tine sau El ar vrea să-ți vorbească despre ceva. De aceea bate Isus la ușă.

De-a lungul epocilor, mulți oameni importanți au bătut la unele uși. Gândiți-vă la marele împărat al timpului său, cezarul Augustus. Ce credeți voi? Dacă un soldat ar fi trăit undeva, amărât, într-o colibă și împăratul s-ar fi dus din palatul său în vizită la acest soldat, la coliba lui și ar fi bătut acolo la ușă, ce emoție ar fi simțit acel soldat sărman! Acest mare împărat al Romei stătea acum înaintea ușii lui, bate la ușă și dorește să vorbească cu el. O, desigur acel om s-ar fi grăbit să deschidă ușa și ar fi căzut cu fața la pământ înaintea lui spunând „O, mare cezar, intră în umila mea casă și tot ce vezi aici în casă îți aparține ție, este al tău”. Desigur el ar fi fost copleșit să aibă un asemenea privilegiu de a-l primi în vizită pe marele împărat al Romei din acel timp. Ce privilegiu ar fi fost pentru un om sărman din Germania, în zilele lui Adolf Hitler, dacă acest mare om ar fi venit la acest om sărac și ar fi bătut la ușa lui. Omul ar fi mers la ușă, ar fi privit și iată, marele Hitler stă acolo și așteaptă la ușa lui, dictatorul, domnitorul țării. O, desigur omul ar fi spus, „o, eu nu sunt vrednic ca un astfel de bărbat să bată la ușa mea. Este posibil ca acest domnitor să dorească să stea de vorbă cu un om așa de simplu ca mine?”. El ar fi alergat și ar fi deschis ușa larg, ar fi căzut cu fața la pământ și ar fi spus: „intră în casa mea, mare domnitor! Tot ce este aici îți aparține ție, tu mare domnitor al Germaniei”. Cu siguranță

acel om ar fi fericit să poată face aceasta. El ar fi fost onorat să facă așa ceva. Să vină un astfel de om la el.

Voi trebuie să vedeți importanța persoanei care bate la ușa voastră, despre asta este vorba. Dacă ar fi fost un cerșetor, poate ați avea dreptul să îi închideți ușa în nas sau poate nici nu v-ați duce până la ușă dacă nu aveți ce să-i dați. Dar dacă ar fi o persoană importantă...ce ar fi atunci? Eu vă spun astăzi, dacă președintele ar veni astăzi, aici, la Jeffersonville și ar bate la ușa unui bun democrat, voi v-ați simți foarte onorați să mergeți la ușă și să-i urați bun venit ca președinte. Chiar dacă nu aveți aceleași convingeri politice ca și el, ați aprecia cu siguranță faptul că el a bătut la ușa voastră. De ce? Pentru că el este președintele Statelor Unite ale Americii. El este un om foarte important așa că, chiar dacă nu sunteți de aceeași convingere politică, ar fi o mare onoare pentru voi aici în oraș sau în alt oraș, dacă el ca președinte ar bate la ușa voastră. Ca președinte al Statelor Unite ar veni la voi un mare bărbat, un bărbat onorabil care are o poziție înaltă și bate la ușa voastră.

Nu demult a venit regina Angliei care a vizitat Canada și provinciile de acolo, iar apoi ea a venit în Statele Unite. Nu ar fi nici o persoană în toată America care să nu se fi simțit onorată dacă această regină i-ar fi făcut o vizită. Ce v-ați fi gândit voi? Cu toate că nu aparține de țara aceasta, voi sunteți americani, dar dacă regina Angliei ar veni și ar bate la ușa voastră și voi ați vedea slujitoarele ei și ea s-ar prezenta ca regina Angliei și ar spune: „eu am venit să-ți fac o vizită”. Ce mare onoare ar fi aceasta pentru tine din cauza poziției ei înalte pe care o are această femeie ca regină! Ea este una dintre cele mai mari regine ale lumii. Ea este regina Angliei. Cu toate acestea, ea nu are nicio putere în această țară, dar pentru că este foarte importantă ați fi bucuroși s-o primiți înăuntru, și eu aș fi bucuros s-o primesc, să știu că aș avea privilegiul și cinstea s-o primesc ca oaspete în casa mea.

Acum este vorba de Isus. Isus stă la ușă și bate. El bate. Și pe El Îl lăsăm afară și Îl ținem afară și nu-I deschidem ușa. Noi Îl lăsăm să bată, și eu vă întreb dacă este cineva mai important ca Isus? Cine este mai mare ca El? Și aici El vine și spune: „*Eu stau în fața ușii și bat și dacă cineva Îmi va deschide ușa, voi intra la el și voi ține cina cu el*”.

Dacă toți cezarii, toți președinții, toți bărbați și toate marile femei ale lumii, dacă toți împreună ar veni și ar bate la ușa voastră atunci ar fi incomparabil cu Acela care zilnic bate la ușa inimii voastre, adică Domnul Isus. El vrea să intre. El vrea să vorbească cu voi fiindcă voi Îi aparțineți Lui, sunteți făcuți după chipul Lui. Voi sunteți oameni, ființe umane făcute după chipul lui Dumnezeu și El dorește să stea de vorba cu voi.

El nu merge la marile celebrități, ci El merge la cei săraci, la cei nevoiași și El intră înăuntru la oricine aude glasul Lui și Îi deschide ușa, cu acela El va vorbi. Gândiți-vă ce înseamnă aceasta. Împăratul Slavei, Marele Eu sunt, Cel care a fost în rugul aprins, Cel care a despărțit apele Mării Roșii pentru ca poporul Israel să poată trece. Cel care în zilele lui Iosua a poruncit soarelui să se oprească și soarele a stat pe loc, Cel care a creat stelele și luna, Cel care a strigat „Lazăre, ieși afară!” și bărbatul care era mort de patru zile a ieșit afară din mormânt și a revenit la viață. Gândiți-vă la acest lucru. El este Cel care a fost cu Daniel în groapa cu lei și l-a păzit de lei, Cel care a fost cu cei trei tineri evrei în cuptorul cu foc și a ținut flăcările departe de ei. El, care stătea acolo, care a spus „*Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată*”. El stă la ușa întregii umanități căzute, El bate și dorește să intre înăuntru. El dorește să aibă intrare la sufletul tău. O, ce Persoană importantă! N-o refuza!

Voi poate spuneți, „o, frate Branham, o clipă te rog. Eu nu sunt pe deplin de acord cu tine acum. Eu L-am lăsat și L-am primit deja”. O, asta este foarte bine. Eu mă bucur sincer pentru că voi ați făcut acest lucru, L-ați lăsat înăuntru. Dar apoi, știți ce ați făcut voi? Se pare că după ce L-ați lăsat să intre pe ușă, voi aveți o mulțime de încăperi mici, așa încât L-ați lăsat doar să intre pe ușă, dar voi Îl țineți la ușă, nu-i permiteți să vă spună nimic, nu-L invitați în interior și nu-I permiteți să vadă nimic. Voi Îl poftiți înăuntru: „Intră!”, dar imediat Îi spuneți: „Rămâi aici!”. Da. Și cum ar fi fost dacă unui conducător care ar fi venit la voi i-ați spune, „rămâneți acolo în față, la ușă”? Așa o facem noi deseori cu Isus, noi care ne numim creștini. Noi spunem „da, vino înăuntru, eu cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, dar nu Te amesteca în treburile mele, eu îmi fac treburile mele singur”. Acesta este lucrul

periculos. Voi aveți locuri mici în inimile voastre, aveți uși micuțe acolo, cămăruțe secrete ale inimii. Aici greșesc mulți dintre creștini. Da, ei Îl lasă pe Isus înăuntru dar nu-I dau voie ca El Să-și urmeze calea. Nu este pe deplin binevenit în inima lor. Dacă aș veni la voi acasă și voi mă ați pofti înăuntru, eu m-aș simți ca fratele vostru. Căci eu m-aș așeza, aș putea merge oriunde, căci eu mă simt ca acasă, eu mă simt cu adevărat bine venit. Atunci când mi se spune bun venit, dacă aș fi obosit, atunci eu m-aș întinde puțin acolo unde este un pat și dacă vreau să mănânc ceva, pot merge în bucătărie. Și eu aș ști că sunt binevenit. Dacă eu vin la voi sau voi veniți la mine și voi ați spune, poți să stai aici. Aici să rămâi, să nu îndrăznești să deschizi ușa aceea, să nu mergi cumva dincolo, atunci eu aș înțelege că nu sunt bine venit.

Așa este și astăzi cu niște oameni care se numesc creștini. O, voi spuneți „eu aparțin de adunare”; o, asta e bine. Dar vedeți motivul pentru care sunt atâtea necazuri în Adunare, atâtea confuzii, atâtea dezbinări și încurcături? Nu pentru că Isus nu este acolo, ci pentru că nu are acces în toate lucrurile în care ar vrea să intre. Noi avem acele compartimente mici, ascunse și spunem: „O, nu Te atinge de aceasta! Tu poți veni înăuntru, dar ai intrat destul. Eu merg la adunare, dar în rest vreau să fiu lăsat în pace ca să-mi văd de treburile mele”. Dar Isus vrea să fie Stăpânul suprem al vieții voastre și are o singură modalitate de a vă binecuvânta: aceea ca El să devină Domnul vostru. Și Cuvântul „domn” înseamnă proprietar și stăpânitor. Isus are dreptul asupra fiecărui loc din inima voastră. Să nu aveți nici un secret față de El, ci deschideți-vă inimile.

Haideți ca acum să vorbim despre aceste uși mici. Una dintre ele este micuța ușă a egoismului. Ooo, aceasta se găsește foarte ușor și des în inima așa zișilor creștini. Egoismul. O, da, pentru mine și gruparea mea câtă vreme ești...dacă nu este din denominațiunea metodistă, baptistă, penticostală și așa mai departe. Dacă ești în afara adunării penticostale, atunci nu mai ești bun. Atunci voi puteți vedea că Hristos nu poate domni în inima lor. El nu poate fi Domnul lor. Căci dacă ar fi Domnul lor ar fi Stăpânul. Poate voi spuneți: „mie mi-ar plăcea ca El să facă cutare lucru pentru mine. Bine, eu mă voi duce la Adunare și poate că oamenii au o părere mai bună despre mine”, dar totuși voi încă nu-I deschideți ușa micuță. El bate mai departe. Dar poate voi ziceți: „eu

sunt așa de când sunt un copil și mi se pare că sunt puțin mai bun decât ceilalți” și poate că nu vrei să fii nici acolo în adunările învechite unde se spune și se strigă „Amin” și „Slavă lui Dumnezeu” și „Aleluia!”. „Da, acolo nu vreau să mă duc”. Atunci El nu este încă Domnul vostru. Pentru că El a spus „oile mele ascultă glasul Meu”. Atunci devine El Stăpânul vostru. „Îl voi lăsa înăuntru, dacă mă vor primi în cea mai bună adunare din oraș și îmi vor da cel mai bun loc”. În ce mă privește pe mine, nu îmi pasă dacă mă duc într-un hambar sau oriunde. Atât timp cât El mă cheamă, eu vreau să mă duc. Eu Îl voi lăsa ca să intre înăuntru și-L voi lăsa ca El să fie Domnul meu, așa că-L voi lăsa ca El să facă tot ceea ce dorește El să facă.

Apoi mai este o altă ușiță mică numită mândria. O, ce diavol negru și oribil sunt aceia care au așa ceva în inima lor mândră. Care te face să crezi că ești mai bun decât toți ceilalți. „Păi, eu nu sunt ca acela de acolo, eu sunt mai bine îmbrăcat, eu sunt un om mai bun și oamenii care merg acolo nu sunt așa ca în clasa mea socială”. Dar dacă Hristos este Domnul inimii tale, noi toți suntem o clasă, o singură clasă, datorită faptului că posedăm același Duh și noi toți suntem botezați de un singur Duh ca să alcătuim un singur trup. Vedeți este un conflict în care vă aflați. Da, Isus să vină, dar apoi să nu facă nimic altceva. În ce mă privește pe mine mai bine să mi se șteargă poziția socială decât să mi se șteargă numele din Cartea Vieții Mielului. O, mândria, da. „Vă spun, eu mă duc la adunare și-L voi accepta pe Hristos, dar să nu privească în această cămăruță ascunsă a inimii. Nu! Poate să stea pe un scaun lângă ușă dar nu are ce căuta în această cămăruță”. Dacă gândești așa, atunci nu poate fi Domnul tău! El trebuie să aibă acces în fiecare cameră din casă, în fiecare compartiment, la toate secretele vieții. Să aibă acces la tot ce îți aparține, atunci devine Domnul vostru. Oare de ce ar vrea să intre în inima voastră? Ca să fie Domnul vostru. El bate la ușă, dorește să fie un Mântuitor personal. Dar dacă ții egoismul, mândria, răutatea și amărăciunea și toate aceste lucruri în inima ta, atunci El nu poate fi niciodată Domnul tău în inimă. Dacă sunt astfel de lucruri înăuntru. Dacă El este Domn, atunci El este Domn peste tot, în toată inima și de aceea El bate în continuare. O, Doamne! Lăsați-L să intre înăuntru. Dorința Lui este să intre înăuntru. Să aibă părtășie, să cineze împreună cu tine și apoi avem părtășie și unii cu alții. Domnul și tu, voi sunteți

prieteni, voi aparțineți împreună. Ce aveți voi are și El și ceea ce are El vă aparține vouă. Vedeți, aveți totul împreună. El a devenit ca voi pentru ca voi să deveniți ca El. Voi aveți totul în comun.

Apoi mai există o altă ușă mică despre care doresc să vorbesc și aceasta este ușa credinței. Mulți creștini nu vor să deschidă ușa credinței. Voi spuneți: „Doamne, Tu poți intra înăuntru, dar eu nu cred că toată Biblia este adevărată. Eu primesc numai ce spune adunarea mea și nimic mai mult. Cu restul nu pot concepe nimic”. Atunci cum vă poate binecuvânta Domnul? Cum poate fi El Domnul și Vindecătorul tău? Dacă nu poate avea toată inima voastră, să o deschidă și să pună credința înăuntru? El trebuie să deschidă mai întâi ușa și apoi prin aceea ușă a credinței va cina cu tine. O, eu aș vrea să-L poftesc astăzi în inima mea, să-I deschid fiecare ușă, să intre în fiecare cămăruță, în tot ce am. Eu vreau să-L poftesc să intre pe fiecare ușă. I-aș deschide-o larg și eu aș sta acolo ca să beau din paharul binecuvântărilor Sale și apoi aș vrea să-L aud spunând: „Eu sunt Domnul tău și vreau să am părtășie cu tine”. Vedeți? Nu doar să rămână acolo la ușă și să țină cina acolo, ci să-L invitați, să-L lăsați să intre înăuntru. Doamne, scoate afară din mine tot egoismul, toată mândria și tot ce este rău în mine!

Poate că voi spuneți „eu aparțin de adunare, dar eu cred că zilele minunilor au trecut”. Dacă gândești așa, înseamnă că refuzi să-L lași pe Domnul să intre pe ușa credinței și să ți se descopere. Voi poate ziceți „frate Branham, eu sunt un creștin”. Da, scumpul meu, apreciez asta, că ești un creștin, tu L-ai primit pe Domnul, dar voi trăiți sub nivelul vostru, voi ați ținut ușa închisă. Voi fugiți de aici dincolo pentru că voi nu credeți. Voi trebuie să deschideți ușa credinței și să-L lăsați să intre înăuntru și El vă va împlini dorințele inimii voastre căci cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ca ei să zboare ca vulturii, să alerge și să nu obosească, să umble și să nu ostenească.

Isus a spus: „Adevărat vă spun că dacă cineva rămâne în Mine, atunci puteți cere ce vreți și vi se va da. Adevărat, adevărat vă spun că dacă veți spune muntelui acesta ridică-te și aruncă-te în mare, și nu vă veți îndoii în inima voastră și credeți că se va face lucrul cerut, se va întâmpla”. O, ce minunat! Credeți că s-a întâmplat și atunci veți primi ceea ce ați exprimat. Bineînțeles, cu siguranță! Nu trebuie să fie

spontan, nu trebuie sa fie așa, sigur că nu. Câtă vreme o credeți. Aici cad creștinii de astăzi. Biblia spune „*Credința este o substanță a lucrurilor nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd*”. Ce aveți de spus la aceasta? Acesta nu este un mit, nu este un gând, nu este doar o speranță, o dorință! Ci este o substanță, de fapt este ceea ce voi posedați.

De exemplu dacă eu vin la voi și vă spun eu sunt flămând, am nevoie de puțină pâine și voi mi-ați spune „de câți bani ai nevoie?” Eu aș spune „25 de cenți ca să-mi pot cumpăra o bucată de pâine”. Vedeți? Voi ați spune „aici sunt 25 de cenți”. 25 de cenți nu este o pâine, dar este o bucată de pâine și atât timp cât am 25 de cenți, am pâine fiindcă aceasta este substanța. Cu toată foamea mea eu pot fi atât de bucuros cu cei 25 de cenți ai mei ca și cum aș avea deja bucata de pâine. O, lăudat să fie Numele Domnului!

Dar voi nu-L lăsați să intre, voi nu deschideți ușa credinței. Ceea ce spune El este adevărul! Dacă El vă dă o făgăduință primiți-o prin credință și lăsați-L pe Domnul să intre înăuntrul vostru și prin aceasta ați rezolvat.

Eu am 25 de cenți, aceasta nu este o idee, eu îi am în realitate pentru că eu îi posed și sunt bucuros ca și cum aș avea deja pâinea, căci am puterea de cumpărare pentru pâine și dacă am credința atunci lucrarea este desăvârșită da, ușa este deschisă. Credința lui Dumnezeu este în inima mea. S-a isprăvit! O, dacă-L pot crede cu adevărat, nu trebuie să se întâmple imediat. Biblia spune că Moise L-a văzut pe Dumnezeu cel nevăzut și totuși a trăit. El a primit cele 10 porunci, ș.a.m.d. Un tablou minunat! Moise a privit la Cel invizibil, la Cel nevăzut ca și cum L-ar fi văzut și totuși a trăit.

La vârsta de 75 de ani Avraam a primit făgăduința că el va avea un copil cu Sara și cu aceasta s-a rezolvat imediat, în același ceas când Avraam a deschis ușa credinței s-a întâmplat și a spus: așa va fi! Apoi a devenit tot mai bătrân, dar el n-a slăbit în credință, ci a fost din ce în ce mai tare, lăudându-L pe Dumnezeu. Deoarece el știa că Dumnezeu este mai mult decât în stare să împlinească ceea ce a făgăduit. Amin! Aceasta este credința. Au trecut mulți ani și Sara a continuat să îmbătrânească. Totuși, nu s-au clătinat în necredință, ci au stat neclintiti

pe făgăduința lui Dumnezeu și au continuat să-L slăvească și să-L laude pe Dumnezeu.

Îl laudăm noi pe Isus așa ca Avraam, noi care ne numim creștini? Îl lăsăm înăuntru? O, ei spun că sunt creștini, sunt unși cu untdelemn, văd semne și minuni care se petrec sub ochii lor și apoi „dacă n-am primit-o acum vin data viitoare”. Vedeți, voi nici n-aveți credință, voi trebuie să-L lăsați să intre înăuntru și să spuneți: „Doamne, aici este ușa, intră înăuntru și preia acum totul”. El va păși înăuntru, iar tu rămâi stabil în acel lucru, neclintit, pentru veșnicie. El vine și bate la ușă, El dorește să intre pe ușa micuță a credinței. Și apoi lucrurile sunt rezolvate.

Eu mă duc cu cei 25 de cenți în mână. Sunt tot atât de siguri ca pâinea, deoarece posed încredințarea că pot s-o cumpăr, eu am substanța, eu am prețul cumpărării. Dacă credința este stabilă în inima noastră, nimic nu ne mai poate clinti. Lucrarea este isprăvită. Dumnezeu a spus-o, a stabilit-o pentru totdeauna, este rezolvată. Eu merg de-a lungul străzii, eu trec râul, devin tot mai flămând și tot mai flămând. Nu am încă pâinea, dar în timp ce eu pășesc am bucurie în interiorul meu pentru că am puterea de cumpărare, eu am siguranța că pâinea îmi aparține mine. O, laudat să fie Numele Lui Sfânt! Poate că înainte de a ajunge acolo mă doare stomacul de foame, poate că voi leșina sau orice ar fi, indiferent ce ar veni pe drum, atât timp cât eu posed cei 25 de cenți, pâinea trebuie să-mi aparțină mie. Laudă lui Dumnezeu! Când credința este ancorată în Dumnezeu atunci totul trebuie să plece! Dumnezeu spune că eu sunt vindecat, eu sunt vindecat pentru că L-am lăsat pe Domnul să intre pe ușa inimii. El mi-a dat făgăduința că nimic nu mă poate despărți de aceasta. Eu mă încred în Domnul, Îl voi lăsa să intre pe ușa inimii mele, pe ușa credinței. Câți creștini Îl țin la ușă? Câți penticostali Îl țin la ușa credinței? Câți bapțiști? Câți metodști?

O, sunt multe uși. Ar trebui amintită încă o ușă. Aceasta este ușa ochilor voștri. Aici este scris „ești oarbă și nu știi”. El vorbește despre adunarea de astăzi, care este oarbă duhovnicește. Eu am vorbit în zilele acestea, eu nu o pot spune deschis, dar fratele Sothman și fratele Green, m-au întrebat: „Încotro duc aceste lucruri?”. Am spus: „De ce nu pot vedea oamenii lucrurile, de ce nu pot înțelege?”. Chiar și acel tablou

ar trebui să cutremure națiunea. Niciun ziar n-o poate aduce. Ce a spus George G. Lacy de la FBI? El a spus: „domnule Branham într-o zi aceste lucruri vor fi publicate în revistele de 10 cenți, dar nu în timpul vieții tale”. Eu i-am spus, acesta este adevărul.

Gândiți-vă la cel posedat din Portland, la vracii din India, la peștele înviat, frate Woods, și la tot ceea ce s-a întâmplat. Și totuși nu pot ține nici o adunare mare. Ceva trage înapoi. Ce este? Ei nu l-au recunoscut pe Ilie până când n-a plecat, ei n-au știut cine era Ioan până nu l-au decapitat. Ei nu l-au recunoscut pe Isus ca Mântuitor al lumii decât după ce L-au răstignit și a înviat.

Sfântul Patrick a urât biserica catolică și a protestat împotriva ei, dar după ce a murit ei l-au canonizat ca sfânt. Vedeți, ei n-au știut că sfântul Francisc din Asissi a fost un sfânt. El a fost un predicator care umbla cu Biblia sub braț și predica la un râu. El a avut împuternicire, el a predicat Cuvântul lui Dumnezeu, dar ei nu l-au recunoscut până când n-a murit.

Ioana d’Arc, cea care a salvat Franța, a fost o sfântă, ea a fost duhovnicească și vedea vedenii. Ea a fost o femeie duhovnicească, ea auzea vocea îngerilor, auzea glasul lui Dumnezeu, ea vedea vedenii. Și ei spuneau că ea este o vrăjitoare. Astfel biserica catolică a ars-o pe rug în timp ce ea cerea îndurare. Două sute de ani mai târziu ei au recunoscut că Ioana fusese o sfântă. Ei au scos afară din morminte trupurile preoților, le-au ars și le-au aruncat în râu. Isus a spus că ei nu puteau crede. Căci Isaia a spus că ei au ochi și nu văd, au urechi și nu aud.

Eu am văzut o vedenie pe care mi-a dat-o Domnul și am scris-o pe pagina goală din Biblie. Eu am amintit aceasta în Adunare. Domnul mi-a spus: „Du-te în Africa și apoi în India” și eu am spus: „Da, Doamne”. Și îngerului Domnului s-a întâlnit cu mine în stâlpul de foc între cele două încăperi, așa cum vedeți pe fotografie, și mi-a spus: „Du-te în Africa așa cum Ți-am spus”.

Apoi un an mai târziu a fost călătoria în Europa. Eu m-am îmbolnăvit și mi-a fost rău toată noaptea. În următoarea dimineață m-am dus să mă spăl în baie și îngerul Domnului stătea acolo și mi-a spus: „Tu trebuie să mergi în Africa”. Eu i-am spus: „Doamne Dumnezeule,

eu nu sunt vrednic ca să fiu robul tău. Dacă vrei, ia Duhul de la mine și trimite pe altcineva. Eu nu sunt vrednic de chemarea Ta”. Apoi am aranjat călătoria în Africa.

Acum câteva seri am recitit vedenia în care Domnul îmi vorbea de această vedenie și El și-a dat seama că eu n-am înțeles vedenia și a venit din nou și mi-a adus aminte. Mai întâi trebuia să mă duc în Africa și apoi în India; eu am scris cu mâna mea aceste cuvinte și totuși le-am uitat. Eu le-am scris. Eu ședeam acolo pe colțul patului când glasul mi-a vorbit și apoi eu am scris. Cât de des am citit-o și n-am înțeles! Și mulți au citit-o. Eu am văzut cum vor fi îmbrăcați oamenii și apoi am văzut cum va veni o lumină și cum s-au adunat împreună albi și negri în Africa. Da, eu am văzut-o cu ochii mei. Dar atunci când ochii ți-s deschiși... O, Doamne, deschide-mi ochii ca să văd. Lasă-mă să văd după perdeaua timpului. Doamne, lasă-mă să văd ce se întâmplă în jurul meu, ce este pe cale să se întâmple.

Când văd cum ființele umane sunt oarbe, văd lucrarea lui Dumnezeu dar nu pot s-o înțeleagă. Ei văd pe Dumnezeu venind în adunări și făcând aceleași lucruri pe care le-a făcut atunci când El a fost pe pământ. Ei văd pe Isus Hristos, pe Fiul lui Dumnezeu acționând la fel ca și atunci când a fost pe pământ și totuși ei nu înțeleg nimic. Cum este posibil așa ceva? Pentru că ochii lor nu sunt deschiși. Într-o bună zi ei se vor deschide, dar atunci va fi prea târziu, timpul va fi trecut, iar oamenii vor voi și apoi se va spune: „vrei să spui că cutare a fost aceasta și eu nu am știut?” Da, trece peste capetele lor, și ei nu pot s-o înțeleagă. Ați înțeles ce vreau să vă spun? Trece peste voi, peste capetele voastre? Voi așteptați să se întâmple ceva mareț în viitor, dar iată că aceste lucruri au loc chiar acum, dar voi nu le vedeți. O Dumnezeule vino în inima mea și deschide toate ușile, deschide ochii mei și unge-i!

Cleopa și prietenul lui au mers împreună pe drumul spre Emaus. Da, ei veneau din Ierusalim. Pe drum Domnul a vorbit cu ei, El a umblat cu ei, El a cinat împreună cu ei, dar n-au putut să-L înțeleagă imediat. Dar când a intrat înăuntru El a făcut ceva ce numai El făcuse și atunci ei au recunoscut că El era Acela. Aceasta s-a întâmplat după învierea Lui. Biblia spune că ochii lor au fost deschiși. El le-a deschis

ochii, le-a deschis mintea și ei s-au întors înapoi, s-au bucurat și au spus: „cu adevărat Domnul a înviat căci noi L-am văzut”. El a frânt pâinea, ochii lor au fost deschiși și ei au primit înțelegerea.

Isus poate veni zilnic în mijlocul oamenilor făcând aceleași lucruri, și ce se întâmplă? Oameni se duc și spun: „poate este telepatie, poate că omul acesta este un spiritist, un prezicător” sau ceva de genul acesta. O, cât de minunat ar fi dacă Domnul ne-ar deschide ochii ca să putem vedea ce înseamnă aceste lucruri!

Ușa ochiului este în inimă, nu este ceea ce vedeți cu ochii naturali, nu este văzul, ci este a vedea cu ochii duhovnicești. Isus a spus lui Nicodim, *„dacă un om nu se naște din nou nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu”*. Voi nu vedeți cu ochii voștri; voi doar priviți cu ochii, dar înțelegeți cu inima. Vedeți, ușa ochiului vostru este în inimă, este ușa înțelegerii. Isus a spus că El va deschide, El va da untdelemn, El bate la ușă. Devine realitate în fața voastră, cu voi. Lucrurile devin altfel atunci când ochii noștri sunt deschiși. El este mereu cu voi, El vă ajută, El stă zilnic la ușa voastră, dar voi n-o recunoașteți.

Nu demult am auzit un predicator spunând că un bărbat bătrân de culoare, de origine africană, pur și simplu nu voia să meargă la adunare. El era un bărbat foarte cumsecade, dar el nu voia să meargă la adunare. Într-o bună zi el s-a dus cu predicatorul lui la vânătoare. Bărbatul de culoare era un țințaș rău și trăgea mai tot timpul pe lângă. Într-o bună zi ei s-au dus la vânătoare și au avut atât vânat încât abia puteau să-l ducă acasă. Bărbatul – numele bărbatului a fost Gabriel, dar oamenii îi spuneau Gabi – mergea pe drum în urma predicatorului și la un moment dat l-a bătut pe umăr și i-a zis: „Predicatorule”. „Ce dorești, Gabi?” „Duminica viitoare voi veni la altar, la banca pocăinței. Am să-mi ocup locul în adunare pentru tot restul vieții mele”. Predicatorul l-a privit și i-a zis: „Bine, dar ce a cauzat această schimbare în inima ta? Cu tine au vorbit oameni evlavioși și sfinți, s-au rugat pentru tine și tu tot timpul te-ai închis”. „Știi ceva, predicatorule? Eu știu că eu nu sunt un bun trăgător, dar uite tot ce am primit. El trebuie să mă iubească, altfel El nu mi-ar fi dăruit toate acestea”.

Ce a fost? Ochii lui au fost deschiși, el a înțeles cine i-a dat toate aceste lucruri, cine i le-a dat. „*Boul își cunoaște stăpânul și măgarul cunoaște ieslea stăpânului său, dar poporul Meu nu Mă cunoaște – așa vorbește Domnul*”. Cu siguranță că ei nu știu de unde vin lucrurile bune. Dacă ochii noștri sunt deschiși, atunci noi putem vedea.

Cu ceva timp în urmă, un om a pornit spre mare și voia să se odihnească acolo, voia să se îmbroască, astfel el se gândea că i-ar plăcea mult să asculte țipătul pescărușilor care zboară pe deasupra apei și să vadă vâjiiatul valurilor, voia să simtă mirosul apei sărate și s-a gândit că acolo la țărm este liniște. S-a gândit „voi rămâne acolo pentru un timp că să văd toate aceste lucruri care le oferă marea: cerul albastru, oglindirea apei și spuma valurilor sărate” și el avea toate aceste închipuiri pe care le va trăi acolo. În drum înspre acel loc el s-a întâlnit cu un marinar foarte bătrân care l-a întrebat „unde te duci?”. „Eu merg la mare ca să admir frumusețea mării”. Iar omul i-a răspuns „eu nu văd nimic deosebit. Apa e tot apă, cerul e tot numai cer și pescărușii sunt pescăruși ca celelalte păsări”. Vedeți? El le-a văzut atât de des încât a devenit ceva obișnuit pentru el. Pe el nu-l mai mișca așa ceva.

Așa este și cu voi oamenii. Ați văzut atât de des bunătatea lui Dumnezeu, semnele și minunile lui Dumnezeu încât au devenit ceva normal și nu le mai luați în seamă, nu mai înseamnă nimic pentru voi. Atunci când vine Cuvântul Domnului și deosebirea este descoperită în adunare în același fel cum a fost atunci când El umbla în Galileea, și oamenii mai întâi își țin respirația și zic: „O, desigur acesta trebuie să fie Domnul, o, da”. Data următoare ei spun, „daaa, trebuie să vină”, iar după o vreme zic „ei bine este doar ceva la modul general, este doar ceva obișnuit”.

Ochii înțelegerii voastre nu sunt deschiși. Binecuvântarea, Isus Cel înviat, care este în mijlocul nostru și face aceste lucruri, ar trebui să fie un fior pentru noi, trebuie să se întâmple ceva cu voi. Trebuie să vă dea așa o credință ca fiecare ușa a inimii să fie deschisă și să spuneți: „Doamne Isuse, așa cum sunt ia-mă în stăpânirea Ta. Ai grijă de mine. Aici este inima mea. Scoate egoismul din mine, neînțelegerea, ia îndoiala din mine și deschide-mi ochii. Doamne, lasă-mă să pot vedea lucrarea Ta. Ia totul de la mine și fii Dumnezeul meu”. Până face

adunarea aceasta voi mergeți mai departe orbi și Isus bate mai departe la ușă, iar noi Îl lăsam afară.

Haideți să ne plecăm capetele înaintea Sa. Capetele și fețele noastre sunt plecate spre țărâna din care am fost luați și în care știm că ne vom întoarce într-o zi. Dacă este cineva aici care încă nu și-a deschis inima Domnului Isus, în timp ce toate capetele sunt aplecate, vreți să ridicați mâna și să spuneți „Isuse, ai milă de mine!”. Mulțumesc, domnule! Dumnezeu să te binecuvânteze! Mai este cineva? Altceva? Tinere, fii binecuvântat! Îmi deschid inima acum, chiar acum. „Doamne Isuse ia-mă pe deplin în stăpânirea Ta, fii Domnul meu, Te rog”. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule! Doamnă, fii binecuvântată! „Fii Domnul meu, Domnul mândriei mele, Domnul credinței mele, Domnul ochilor mei, Domnul auzului meu, Domnul apetitului și dorințelor mele”. Noi am putea vorbi despre multe lucruri. „Fii Domnul meu!” Domnul să te binecuvânteze frate! „Primește-mă așa cum sunt Doamne!” Dumnezeu să te binecuvânteze soră! Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine! „Primește-mă așa cum sunt și preia controlul deplin asupra mea. Căluzește-mă Tu, nu eu pe Tine”.

Odată cineva a povestit despre un căluț. A pus frânghia în jurul gâtului și l-a făcut să meargă unde voia el. Așa este până când Dumnezeu ne prinde și El ne conduce. El să ne conducă pe noi. El cunoaște calea. El a mers pe această cale, El a făcut această cale, El a netezit calea, noi nu cunoaștem calea. De ce încercăm noi să facem aceste lucruri? De ce nu spunem noi pur și simplu, „Doamne, condu-Mă Tu căci eu Te urmez pretutindeni”? Poate că sunteți creștini, poate că Isus Hristos a venit în inima voastră, dar voi nu l-ați crezut, nu l-ați deschis ușa. „Doamne, pășește înăuntru și scoate afară toate îndoielile din inima mea. Căci începând de astăzi pur și simplu doresc să fiu ca fratele cu cei 25 de cenți pentru pâine. Doamne, tot ceea ce ai făgăduit Tu, Tu ai plătit deja, îmi aparține, eu sunt pe drum, eu primesc totul”. Deschideți-vă inimile voastre!

Acum începe fratele Frank.

Cu siguranță este o predică care ne-a prins bine tuturor și am face bine s-o luăm la inimă și să-L rugăm pe Dumnezeu ca El s-o adeverească în viețile noastre și să ne obișnuim și cu faptul că după un serviciu divin să nu mai stăm de vorbă pentru ca să nu fim jefuiți de binecuvântare, ci pur și simplu Cuvântul pe care l-am auzit să-L mișcăm fiecare personal în inima noastră. Unul este mișcat într-un domeniu, celălalt în alt domeniu și fiecare merge liniștit în sine și se reculegere cu Dumnezeu prin credință și încredere.

Noi și așa nu ne putem ajuta unul pe altul, dar Dumnezeu este în stare să ne ajute pe toți și voi nu aveți nevoie de răspunsul meu și eu nu am nevoie de răspunsul vostru, noi toți avem nevoie de răspunsul lui Dumnezeu. Toți, de la primul până la ultimul! Și Dumnezeu ne-a făcut o ofertă minunată.

Ce predică simplă dar profundă, adâncă, pentru noi toți! Fie ca Dumnezeu să dăruiască har ca cu adevărat fiecare ușă a inimii, poate că este o ușă principală și apoi diferitele ușițe, ca să fim cu o inimă sinceră și s-o spunem cu adevărat așa: „Doamne aici sunt hotărât pe deplin să mă despart de tot ceea ce nu este de la Dumnezeu, asta este dorința credinței mele”. Și apoi a plecat tot necazul. Așa cântă un poet de cântare. Eu sunt de părere că a avut dreptate.

Așa cum am auzit, Dumnezeu este un Dumnezeu practic, El nu este un Dumnezeu al teoriei, ci El este un Dumnezeu al practicii. Și ceea ce El a promis, El a și pregătit. Prețul a fost plătit pe deplin, pe deplin! Totul îți aparține ție, totul îmi aparține mie, dar mai întâi așa cum am auzit, trebuie să stăm pe deplin la dispoziția Domnului, ca El cu adevărat să aibă tot dreptul asupra noastră și apoi cu noi și prin noi să-l poată exercita. Ce provocare pentru noi toți în această seară!

Când au fost ridicate mâinile acolo, în inima mea a fost așa...mi-a vorbit în inima ceva, mi-a vorbit inimii. Dacă noi ne-am putea lăsa mișcați de Duhul lui Dumnezeu în același fel ca să ne mai vorbească Cuvântul lui Dumnezeu, ca să ne mai spună ceva, ca noi, în interiorul nostru, cu adevărat să putem ține pasul cu vestirea. Dacă acest lucru nu mai este așa, ca Cuvântul lui Dumnezeu să ne miște atunci ce să se întâmple cu noi? În mulți dragostea s-a răcit. Dar există oameni care se întorc la prima dragoste și care primesc Cuvântul și odată cu Cuvântul

rimesc ceea ce a fost făgăduit în el. Căci Cuvântul este mai întâi o făgăduință, o vorbire a lui Dumnezeu, dar apoi urmează fapta după vorbirea lui Dumnezeu. Și eu sunt de părere că în seara aceasta noi toți, fără excepție, să ne dedicăm viețile Domnului și să-I spunem: credinciosule Dumnezeu, Tu ai vorbit cu noi. Eu sunt de părere că noi toți L-am primit pe Domnul, dar unde L-am lăsat pe El să stăpânească? Unde L-am lăsat ca El să hotărască? Unde ne-am pus noi pe deplin la dispoziția Lui? Fie ca Dumnezeu să dăruiască har, ca niciunul să nu plece din locul acesta fără ca el să fi fost mișcat, ba mai mult fără să fi luat decizia să-I slujească pe deplin Domnului, ca El să poată fi Domn peste întreaga noastră viață. Atunci El o va face bine spre slava și gloriificarea Numelui Său.

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. Poate cântăm împreună cântarea „Așa cum sunt la Tine vin”. Ne plecăm capetele înaintea Dumnezeului nostru. Cu siguranță ne-a copleșit pe toți că Dumnezeu mai vorbește cu noi. Eu doresc să știu cine a simțit în interiorul lui că Dumnezeu a vorbit personal cu el? Lăsați-mă să văd mâinile. Sunt unii aici. Cred că nu este nimeni aici căruia nu i s-a adresat Domnul.

Împreună venim înaintea feței Sale sfinte. Timpul este serios și scurt. Nimeni nu știe cât durează, dar un lucru știm, în clipa când Domnul vorbește noi trebuie să venim, trebuie să urmăm, trebuie să răspundem, când El bate atunci noi trebuie să deschidem și să-L lăsăm să intre, să-L rugăm să intre și atunci El dorește să cineze cu noi.

Eu știu că unii doresc rugăciune și sunt suferințe trupești, pentru ele ne vom ruga mâine; astăzi noi am auzit despre ce este vorba: legătură noastră cu Dumnezeu și părtășia cu El. Noi toți avem nevoie de ea. Lucrurile au devenit atât de reci. Fie ca Dumnezeu să dăruiască un foc nou, o înviore nouă, o binecuvântare nouă, o râvnă nouă, cu adevărat să pună o ardere adevărată în inimile noastre. Nu un foc pictat, ci cu adevărat un foc adevărat care arde și care dă căldură. Mulțumim Dumnezeului nostru! Haideți să ne rugăm împreună.

Tată ceresc Îți aducem mulțumire din inimă pentru scumpul și sfântul Tău cuvânt! Ce har că noi Îl putem auzi, ce privilegiu că Tu mai vorbești cu noi. Doamne, noi recunoaștem că starea descrisă în Cuvânt

este starea noastră. Noi suntem orbi, nenorociți, vrednici de milă – este starea noastră. Suntem căldicei, recunoaștem. Noi astăzi Te rugăm îndură-Te de noi, vino înăuntru, descoperă-Te, fă un sfârșit acestui necaz.

Credinciosule Domn, unde ai fi mers Tu fără să fi produs o schimbare? Noi am auzit în Cuvântul din introducere, „*este ceva imposibil pentru Mine?*” Dumnezeu, ceea ce ni se pare nouă că ar fi imposibil la Tine, este posibil. Pentru că Tu ai spus-o în Cuvântul Tău sfânt. Tu ai făgăduit că vei face posibile lucrurile care nouă ni se par imposibile. Chiar dacă nouă ni se pare imposibil, să-Ți fie Ție imposibil? Nu, Dumnezeu! La Tine nimic nu este imposibil! La Tine toate lucrurile sunt posibile și noi credem că Tu vei face totul spre slava și cinstea Numelui Tău.

Credinciosule Dumnezeu, noi nu putem isprăvi aceste lucruri. Dacă Te lăsăm să intri în inimile noastre Tu vei face restul. Aleluia! O, Doamne, fă-Ți spațiu, croiește-Ți o cale în mijlocul nostru, în inimile noastre, ridică-Ți crucea, iertarea Ta, harul Tău, da, mântuirea Ta să fie descoperită spre lauda și cinstea Numelui Tău. Iubite Domn, preia Tu fiecare domeniu al vieții mele și al vieții noastre, ia-l sub stăpânirea Ta. Doamne, fii Tu Domn, stăpânește, hotărăște! Credinciosule Dumnezeu, noi nu ne mai aparținem nouă, noi Îți aparținem Ție. Mântuitorule, pentru ultima rundă vrem să fim pregătiți, pentru ultima etapă a drumului deschide ochii, inimile, urechile și gurile noastre. Îți mulțumim că Tu ai vorbit cu noi și Cuvântul Tău nu se întoarce gol înapoi, ci împlinește scopul pentru care Tu l-ai trimis. Doamne, fie ca focul Tău să fie din nou aprins! Dumnezeu, primește-ne pe toți și ia-ne sub călăuzirea Duhului Tău celui Sfânt. Fă un sfârșit gâlcevii. Fie ca să auzim doar vorbirea Ta, să păzim Cuvântul Tău și să-l mișcăm ca să se poată împlini. O, Doamne fă-ne liniștiți, căci prin liniște devenim puternici, prin liniște suntem ajutați. Aleluia!

Doamne Îți mulțumesc că acest Cuvânt mi-a fost adresat mie. Eu Îți mulțumesc că acest Cuvânt ne-a fost adresat nouă tuturor. Tu ai vorbit cu noi. Lăudat și cinstit să fie minunatul și sfântul Tău Nume.

Noi lăudăm puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și Duhului Tău și Îți mulțumim că Tu încă mai lucrezi.

Dumnezeule, Cuvântul Tău n-are voie să se întoarcă gol înapoi, nu, n-are voie, ci el va împlini scopul pentru care Tu l-ai trimis. Chiar dacă noi nu simțim imediat puterea Ta, noi observăm că Tu Te-ai întors spre noi și că Tu vorbești cu noi, Tu ai intenții bune cu noi. Credinciosule Răscumpărător, aici suntem. Tot ce am ascuns de Tine... Doamne, fii Tu Stăpânul, hotărăște Tu, fie ca să se îplinească: „Nicio cale proprie, nicio voie proprie. Hotărăște numai Tu singur”. Ah, iubitele Mântuitor cât de des am vrut să-Ți spunem ce să faci și noi n-am înțeles ce avem noi de făcut, ceea ce Tu ne spui nouă, cât de des au fost schimbate rolurile. Da, credinciosule Dumnezeu ai milă de mine și îndură-Te de noi, restabilește ordinea divină în Adunarea Ta, în poporul Tău, în fiecare în parte. Restabilește totul. O adevărată ordine divină.

Credinciosule Domn, Îți mulțumesc din toată inima încă odată. Eu exprim ceea ce a fost citit: „Dacă este cu neputință la voi, să fie cu neputință la Mine? – Așa vorbește Domnul”. Nu! Nu Dumnezeule! Nu! Nimic nu Îți este imposibil! Tu ai pronunțat și s-a făcut și mai este și astăzi, mai este până astăzi. Pentru că Cuvântul Tău a pronunțat acest lucru. Iubite Domn, tot ceea ce ai făgăduit Tu pentru acest timp trebuie să Se întâmple, să iasă la iveală. Aleluia! Chiar dacă ni se pare nouă că ar fi imposibil, la Tine toate lucrurile sunt posibile. Îți aducem mulțumire! Credinciosule Domn, lasă să înceapă un timp de binecuvântare, fie ca să fie făcut un început nou prin harul Tău. Nu ca noi să facem un început cu Tine cu intenții bune, cu jurăminte și cu promisiuni, nu Doamne, fă Tu un început cu noi sub sânge, o, Doamne! Doamne, Tu ai încheiat un legământ cu noi, un legământ nou în sângele Tău. Aleluia! Doamne, fă-o Tu. Noi Te rugăm să intri înăuntru. Vino înăuntru, vino în mijlocul nostru, vino în inimile noastre, scoate afară toată necredința, scoate de la noi tot ce avem de la vrăjmaș și descoperă-Te Tu, dăruiește o străpungere, dăruiește o străpungere divină. Aleluia! Cinste și laudă Numelui Tău minunat care nu mai rămâne în ocară și rușine. Numele Tău să fie cinstit, Cuvântul Tău confirmat și făgăduințele Tale să fie împlinite. Doamne, Îți mulțumim și

Te laudăm toți împreună pentru că noi credem că la Tine nimic nu este imposibil, Tu ai făgăduit și Tu o faci. Începe seara aceasta aici prin Cuvântul și Duhul Tău. Aleluia! Laudă și cinste! Închinare Îți aducem Ție! Tu ești puternic, prezent aici. Aleluia! Mântuitorule, smulge-ne afară din această stare de urgență. Dumnezeule, prin griji și necazuri, Cuvântul Tău este înecat și înăbușit; îndură-Te din ceruri de poporul Tău. Îndreaptă-ne! Vino înăuntru, vino înăuntru Doamne, stăpânește Tu, fii Tu proprietar, copleșește-ne, așa cum l-ai biruit pe Iacov. Ca să plecăm ca alți oameni din acest loc, ca să plecăm ca biruitori din acest loc. Pentru că ne-am întâlnit cu Tine, Biruitorul. Dumnezeule noi avem prețul de cumpărare și de aceea noi avem lucrurile pe care Tu le-ai făgăduit. Mântuitorule, dăruiește astăzi curaj nou, putere de credință, nădejde, căci cei care se încred în Domnul nu vor rămâne de rușine, nu! Ci ei primesc puteri noi. O, cât ne-am bucura noi dacă Tu Te-ai dovedi ca Cel viu, Cel înviat în mijlocul nostru. Începe în seara aceasta. Salvează, mânuiește, vindecă, eliberează și confirmă-Ți Cuvântul pe loc. Mulțumire și cinste Îți aducem Ție pentru Cuvântul Tău, pentru predică, pentru vorbirea Ta. Aleluia! Aleluia! O Dumnezeule venim cu toate grijile noastre. Amin!